

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

17 januari 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de resultaten van een rapport van de arbeidsinspectie in verband met de zogenaamde mensenhandel in de sport

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de nieuwe campagne "Buurtsport"

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een coherent Vlaams topsportbeleid

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opmars van het vrouwentennis en de gevolgen ervan voor de tennissport in het algemeen

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 17 januari 2002

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.06 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de resultaten van een rapport van de arbeidsinspectie in verband met de zogenaamde mensenhandel in de sport

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de resultaten van een rapport van de arbeidsinspectie in verband met de zogenaamde mensenhandel in de sport.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, op 25 oktober 2001 heb ik minister Landuyt ondervraagd over de strijd tegen de zogenaamde mensenhandel in de voetbalsport. Mijnheer de minister, u haalde toen bijzonder zwaar uit naar de KBVB, die u een pretentieuze onwil verweet om, zoals bijvoorbeeld de basket- en volleybalbond, een protocol af te sluiten met wederzijdse, sluitende engagementen inzake het afleveren van licenties, arbeidsvergunningen en -kaarten aan clubs, spelers en voetbalmakelaars.

U noemde de voetbalbond ook een machtig Belgisch instituut. Hij heeft bovendien veel machtige beschermheren, ook in de politiek. Ik ben blij dat er onder druk van een aantal parlementsleden in Vlaanderen hieraan een verandering is doorgevoerd. In het begin van de jaren tachtig werd de heer Lozano op enkele weken tijd genaturaliseerd. Een gewone burger moest daar in die tijd meer dan een jaar op wachten.

De Belgische voetbalbond voelt zich boven de wet verheven, zei u. Een aantal voetbalclubs permitteren zich bepaalde zaken om een licentie van de bond te krijgen. Ik heb het dan over de verschuldigde bijdragen aan de sociale zekerheid. Indien die bijdragen niet worden betaald, dan blijft de voetballer in de kou staan. Voor de Belgische voetbalbond en bepaalde clubs geldt dit blijkbaar niet.

Een werkgever uit het bedrijfsleven of een kleine zelfstandige met enkele werknemers kan dit moeilijk aanvaarden. Indien wordt nagelaten om de bijdrage van één of twee kwartalen te betalen, is er een probleem. Voor hen gaat het misschien om een beperkt bedrag. Voor de voetbalsport in haar geheel gaat het om tientallen miljoenen euro achterstallen aan de sociale zekerheid. De bijdragen van een voetbalclub zijn bovendien gelinkt aan het minimumloon, zelfs indien de speler hiervan een veelvoud verdient. De clubs genieten dus al van een gunstmaatregel. Mijnheer de minister, ik treed uw analyse dan ook volmondig bij.

In Vlaanderen en Wallonië bestaat er al sedert jaren een decreet over de communautarisering van de sport. Sport is inderdaad een gemeenschapsaangelegenheid bij uitstek. De voorzitter van de KBVB, die zich voorstelde als meer dan een tussenpaus, komt dan afgelopen zaterdag met een tweeslachtig maar leep hervormingsplan op de proppen. Hij stelt voor het amateurvoetbal te splitsen en het betaalde, professionele voetbal unitair te houden.

Dit wil met andere woorden zeggen dat de bond de zaken die geld kosten, wil afstoten. De opleiding van de jeugd is een gemeenschapstaak en kan bijvoorbeeld voor migrantenkinderen een middel zijn tot integratie. De bond wil dat dit wordt betaald door de gemeenschappen, en dus de belastingbetaler. De in euro uit te drukken miljoenenwinsten uit televisierechten, sponsoring, opbrengsten van inter-

Hostekint

ationale tornooien blijven wel binnen de bond. Gelukkig heeft zowel minister Anciaux als minister Demotte dit plan onmiddellijk afgeschoten.

Mijnheer de minister, u bent bevoegd om arbeidsvergunningen en -kaarten af te leveren en u bent verantwoordelijk voor de controle op de voetbalmakelaars. Sedert 1999 is er in Vlaanderen een zeer goed decreet op de privé-arbeidsbemiddeling van kracht. In Brussel en Wallonië bestaat dergelijke regeling niet. Bepaalde makelaars en clubs kunnen hiervan misschien gebruik maken om de wet te omzeilen. Bij ons staan er in de bepalingen strenge voorwaarden voor erkenning door het Vlaams Gewest. De makelaar mag bijvoorbeeld maximaal 7,5 percent van het bedrag als vergoeding aanrekenen bij een transfer.

Mijnheer de minister, u voert de strijd tegen de mensenhandel in de voetbalsport met hardnekkigheid, verbetering en met een dosis moed. Sedert begin vorig jaar laat u systematisch en op geregelde tijdstippen controles uitvoeren door uw diensten. Dit gebeurt door de Vlaamse Inspectie van de Vlaamse Gemeenschap.

Een eerste controle is gebeurd in mei en juni van vorig jaar. De resultaten waren ontstellend. Het onderzoek was beperkt tot clubs uit voornamelijk eerste klasse. Er werden een reeks misbruiken en onregelmatigheden vastgesteld. Zo is algemeen geweten dat er bij SK Beveren heel wat problemen zijn. De resultaten werden overgemaakt aan het gerecht. Ik ben benieuwd wanneer de rechtbank een uitspraak zal doen. Hopelijk wordt de zaak niet op de lange baan geschoven.

Het tweede rapport ontving u op 18 oktober. In uw antwoord op mijn vorige vraag om uitleg over deze kwestie stelde u dat er in november of december een derde rapport zou komen. Mijnheer de minister, dit laatste rapport moet u enkele weken geleden hebben ontvangen. Welke resultaten bevat het derde rapport? Welke conclusies trekt u daaruit?

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onze fractie is voorstander van een consequente voortzetting van de staatshervorming. Sport is een gemeenschapsaangelegenheid. In het nieuwe decreet wordt bepaald dat een unitaire bond die zichzelf regionaliseert onmiddellijk steun kan krijgen. Als gevolg daarvan heeft de Belgische Wielerbond zich opgesplitst in een Vlaams en een Waalse organisatie, net als de basketbalbond.

Als we deze evolutie op een geloofwaardige manier gestalte willen geven, moeten we voorrang geven aan de coördinatie van het sportbeleid. Minister Landuyt is verantwoordelijk voor de uitreiking van de arbeidsvergunningen. Ik dacht dat de Vlaamse regering van plan was om één minister de volledige bevoegdheid over het sportbeleid te geven. We zouden het best snel duidelijkheid creëren over wie het Vlaams politiek aanspreekpunt is inzake sportaangelegenheden.

De heer Hostekint haalt de zaken door elkaar. Enerzijds heeft hij het over de arbeidsvergunning, anderzijds brengt het voorstel van de Belgische voetbalbond ter sprake.

De heer Patrick Hostekint : Ik haal die zaken niet door elkaar. Ik bracht het voorstel van de Belgische voetbalbond enkel ter sprake om te illustreren hoe de bond de wet interpreteert en naar zijn hand zet. Het is een anekdote die aantoont hoezeer de bond zich boven de wet verheven waant.

De heer André Denys : Niettemin bewijst dit voorbeeld dat er behoefte is aan één persoon die zeggenschap heeft over alle aspecten van het sportbeleid. Als we er niet in slagen om dit te realiseren, raken we verzeild in de grootst mogelijke onduidelijkheid.

Het is waar dat de Belgische voetbalbond zich hantain gedraagt. Andere unitaire bonden zijn veel redelijker, en zijn bereid zich aan te passen aan de nieuwe staatsstructuren. Dat neemt niet weg dat het laatste initiatief van de voetbalbond, de gedeeltelijke regionalisering van de competitie tot derde nationale, in de goede richting gaat. Het doel van die ingreep is financiële steun te krijgen voor het jeugdbeleid.

De heer Hostekint stelt dat het hier gaat om profiteurs, die de lasten afwentelen op de overheid, en de voordelen voor zichzelf houden. Zo scherp zou ik het niet stellen. Mij lijkt dit toch een teken van een mentaliteitswijziging. We mogen ons daarom niet afwijzend opstellen. Zelfs deze halfwassen, onvolmaakte stap moeten we aangrijpen om een algemene koersverandering te bewerkstelligen. Voetbal is nog steeds de meest beoefende sport bij jongeren. Vlaanderen heeft de plicht om hun vorming kwalitatief te verbeteren.

Mijnheer de minister, wat de arbeidsvergunningen betreft, feliciteer ik u met uw inspanningen. Ze zullen ongetwijfeld bijdragen tot de bestrijding van de mensenhandel. Ik heb echter een bedenking. Veel clubs uit eerste klasse hebben een jongerenafde-

Denys

ling. Deze jonge voetballers krijgen een goede opleiding, maar niettemin is het niet zo gemakkelijk om de stap naar het profvoetbal te zetten. Sommige eersteklasseclubs wensen daarom samen te werken met clubs uit tweede klasse. Mijns inziens is dat een goed idee. Spelers uitlenen op een lager niveau laat hen toe te rijpen. Volgens de huidige wetgeving is dat echter onmogelijk. *(Opmerkingen van de heer Patrick Hostekint)*

De voorzitter : Wij hebben hierover een vraag om uitleg van de heer Vandenbossche. Mijn voorstel bestaat erin deze vraag volgende week te agenderen en het thema van de federalisering van de voetbalbond dan te behandelen. Nu wordt het thema sport behandeld, dat door de heer Hostekint is aangebracht.

De heer André Denys : Ik koppel twee thema's aan elkaar die de heer Hostekint specifiek aanhaalt, namelijk het statuut van de voetbalmakelaar en de arbeidsvergunningen. Wat de arbeidsvergunningen aangaat, stel ik dat er een hiaat is. Er is een hiaat tussen de jeugdopleiding en de doorstroming naar de eerste ploeg, het eersteklasniveau. Veel jonge spelers die een goede opleiding hebben gekregen, bezitten te weinig rijpheid om door te stromen naar het eersteklasniveau. Vandaar dat samenwerkingsvormen ontstaan via satellietploegen, uitlenen en verhuren tussen eersteklasploegen en tweedeklasploegen. In het kader van het huidig arbeidsvergunningensysteem kan dit niet. Dit is vanuit sportief oogpunt, een tekortkoming. Mijn vraag bestaat erin deze mogelijkheid te creëren. Het heeft niets met mensenhandel te maken, maar met een poging om op een correctere manier onze jeugdige opgeleide sporters te laten doorstromen.

Het decreet over de arbeidsbemiddeling en het invoeren van een statuut voor de sportmakelaar, is een goede zaak geweest. Het staat wel haaks op de realiteit. De inperking, waar ik achter sta, betekent dat onze concurrentiepositie ten aanzien van Waalse en Brusselse voetbalmakelaars onder druk komt te staan, want zij vallen niet onder dat statuut. Zij opereren mee op onze voetbalmarkt en werken aan andere voorwaarden. Ik ken de praktijk. Als de praktijk anders is dan de juridische omkadering, is er een probleem. De oplossing bestaat erin met collega's van het Waals en Brussels Gewest een gesprek te voeren. Het voorstel dat wij juridisch hebben uitgewerkt, bevat de idee om dit punt confederaal te overleggen en te trachten overal dezelfde reglementering tot stand te brengen. Dit gesprek is nog niet gevoerd. Het zou goed zijn de Vlaamse si-

tuatie op Belgisch niveau te veralgemenen met respect voor de wederzijdse autonomie. Overleg zou de situatie gezond kunnen maken.

De voorzitter : Naar aanleiding van de uitspraken van de heer Peeters heeft de heer Vandenbossche een vraag om uitleg ingediend over de situatie in Brussel. Ik stel voor om die vraag om uitleg volgende week te agenderen en dan de mogelijke federalisering van de KBVB te bespreken.

Momenteel is de mensenhandel in de sport aan de orde. Deze commissie heeft hier in het verleden al heel wat aandacht aan besteed. Om al te ingewikkelde discussies te vermijden, stel ik voor om deze onderwerpen niet met elkaar te vermengen. We kunnen ons hier beter beperken tot de problemen die door de heer Hostekint zijn aangekaart. Volgende week kunnen we het over de federaliseringspogingen van de KBVB hebben. Ik kan enkel hopen dat dit onderwerp dan ook de nodige aandacht zal krijgen.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik ben het volledig met u eens. Ik heb het onderwerp enkel aangehaald omdat de heer Hostekint het als voorbeeld heeft gebruikt. De heer Hostekint heeft eigenlijk twee thema's behandeld, namelijk het statuut van de voetbalmakelaars en de arbeidsvergunningen.

Vanuit sportief oogpunt zitten we met een hiaat op het vlak van de arbeidsvergunningen. Er is een lacune tussen de jeugdopleidingen en de doorstroming van spelers naar de eerste ploegen van de eerste klasse. Heel wat jonge spelers die een goede jeugdopleiding hebben genoten, zijn nog niet rijp voor een doorstroming naar het professionele niveau van de eerste klasse. Om hieraan te verhelpen, ontstaan samenwerkingsverbanden, satellietploegen en uitleningen en verhuringen aan tweedeklasploegen. In het kader van het huidige systeem inzake arbeidsvergunningen kan dit eigenlijk niet. Vanuit sportief oogpunt vind ik dit een hiaat. Ik vraag me af of we die mogelijkheid niet kunnen creëren. Dit heeft niets met de mensenhandel te maken. Het gaat hier om een poging om een correcte doorstroming van jonge spelers uit de jeugdopleidingen mogelijk te maken.

Met het decreet op de arbeidsbemiddeling hebben we een specifiek statuut voor sportmakelaars gecreëerd. Deze positieve beslissing staat evenwel haaks op de dagdagelijkse realiteit. De Waalse en de Brusselse makelaars vallen niet onder het Vlaams statuut en werken onder andere voorwaarden op de Vlaamse markt.

Minister Renaat Landuyt : Dat is een juridisch onjuiste bewering. Zodra een makelaar een handeling stelt op het grondgebied van het Vlaams Gewest, is hij onderworpen aan de Vlaamse wetgeving. Dit geldt trouwens ook voor elke multinational die een handeling stelt op Vlaams grondgebied. Al deze mensen dienen zich naar de Belgische en de Vlaamse wet te schikken.

De heer André Denys : Mijnheer de minister, dit kan juridisch kloppen, maar in de praktijk loopt het anders. Er is echter een oplossing voor dit probleem. U moet met de bevoegde ministers van het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest praten. Tijdens dit confederaal overleg moet u proberen hen te overhalen om eenzelfde reglementering tot stand te brengen. Voorzover ik weet, hebt u op dit vlak nog geen pogingen ondernomen. (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt*)

De Vlaamse regelgeving ten aanzien van de voetbalmakelaars zou, met respect voor de autonomie van de gewesten, in heel België moeten worden toegepast. Ik ben ervan overtuigd dat we door middel van overleg tot deze gezonde veralgemening kunnen komen.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, ik zou even willen terugkeren tot de essentie van deze vraag om uitleg. Ik zal me dan ook beperken tot het voortgangsrapport van de arbeidsinspectie met betrekking tot de mensenhandel in de sport.

Tijdens de vorige legislatuur hebben de leden van deze commissie hun bezorgdheid over de mensenhandel en de schrijnende toestanden met jongeren uitgesproken. Alle democratische fracties hebben toen gezamenlijk een resolutie opgesteld om de nodige instrumenten te ontwikkelen om dit probleem aan te pakken.

Een van die instrumenten is de arbeidsinspectie. Dit heeft niets te maken met de eenheid van bevoegdheid inzake de sportbeoefening. Ook in de sport is de arbeidsinspectie een van de instrumenten in de strijd tegen de mensenhandel. De minister van Werkgelegenheid is bevoegd voor de arbeidsinspectie. De arbeidsinspectie is niet het enige instrument om paal en perk te stellen aan de mensenhandel in de sport. Uit een aantal onlangs uitgezonden reportages heb ik kunnen afleiden dat deze praktijken helemaal nog niet zijn uitgeroeid en nog steeds heel wat jonge slachtoffers maken.

Ik vraag me af welke resultaten in het voortgangsrapport staan. Ik geloof nog steeds in het bestaande instrumentarium. Ik wil de heer Hostekint dan ook bedanken omdat hij deze zaak op de voet blijft opvolgen.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, ik zou me willen aansluiten bij mevrouw Van Hecke. Ik zal me dan ook tot dit aspect beperken. Het debat over het door de heer Hostekint aangehaalde voorbeeld zullen we bij een andere gelegenheid wel eens voeren. Wat dit betreft, meen ik zelfs dat het voorliggende voorstel te weinig inhoudt en bijna te laat komt. Ik ben het niet eens met de heer Denys wanneer hij stelt dat het een stap in de goede richting is.

Mevrouw Van Hecke heeft daarnet verwezen naar een resolutie die het Vlaams Parlement enkele jaren geleden haast eenparig heeft goedgekeurd. We hebben toen geprobeerd om de totaliteit van deze problematiek aan te pakken. We hebben de toenmalige minister heel wat vragen in die zin gesteld.

De minister van Werkgelegenheid is een van de ministers die deze problematiek door middel van controles en richtlijnen kan aanpakken. Het gaat hier niet om mensenhandel in de enge zin van het woord. Ik krijg echter steeds meer signalen dat de situatie op de transfermarkt momenteel weer ontspoot. Het arrest-Bosman was indertijd nochtans een van de aanleidingen voor deze commissie om deze problematiek aan te pakken.

De heer Denys heeft gezegd dat het mogelijk moet worden om spelers uit te lenen en te verhuren. Hoewel ik begrip heb voor zijn standpunt, vraag ik me af of dergelijke zaken steeds met het akkoord van de betrokken spelers gebeuren. Dit is een belangrijke vraag. Veel spelers worden wellicht onder druk gezet en moeten willens nillens andermans beslissingen volgen.

De heer Hostekint heeft enkele concrete vragen over de evolutie van deze problematiek gesteld. Het Vlaams Parlement staat al jaren op zijn strepen inzake de uitvoering van de genomen beslissingen. Elk geval van mensenhandel in de Vlaamse sportwereld is er een teveel.

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de voorzitter, ik wens niets toe te voegen aan de vraagstelling van

Strackx

de heer Hostekint. Ik ken de gedrevenheid waarmee hij het probleem van de mensenhandel in de sport aanpakt. Mijn fractie steunt hem daarin.

Aangezien verschillende sprekers al naar een tijdens de vorige legislatuur opgestelde en goedgekeurde resolutie hebben verwezen, zou ik iedereen er even aan willen herinneren dat we de huidige voorzitter van de KBVB, de heer Peeters, in die periode tweemaal in onze commissie hebben ontvangen. Ik was toen geschokt door de weinig krachtvolle wijze waarop de leden van deze commissie de heer Peeters hebben ondervraagd. Ik heb toen ook gezegd in de plenaire vergadering dat ik geschokt was door de slaafsheid waarmee de leden van deze commissie zich hebben neergelegd bij de antwoorden die de baas van de voetbalbond daar toen heeft gegeven.

De voorzitter : Ik zal vragen aan de diensten dat ze aan alle leden een kopie bezorgen van de hoorzittingen van de vorige zittingsperiode, zodat u dit rustig kan nalezen. Uit die zittingen is een resolutie voortgevloeid, waarin werd aanbevolen wat de minister nu doet.

Het is belangrijk om te weten dat er inzake arbeidskaarten – en zeker wat makelaars betreft – een Europese richtlijn bestaat die moet worden uitgevoerd. Als de andere gewesten zich daar niet aan houden, dan hebben ze een probleem, net zoals wij dat hebben inzake andere richtlijnen die niet worden uitgevoerd. De heer Vandenbossche stelt volgende week een vraag om uitleg over de implicaties voor Brussel van het voorstel van de voetbalbond. Naar aanleiding daarvan kunnen we de discussie breder voeren en er een gedachtewisseling van maken.

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, het moet duidelijk zijn dat ik wat dit betreft alleen mijn werk als minister van Werkgelegenheid doe. Het is misschien goed om de invalshoek en de werkwijze even te belichten.

De ene invalshoek is mijn bevoegdheid inzake het uitvoeren van de Belgische wet inzake arbeidsvergunningen. Het is mijn administratie – en uiteindelijk dus ikzelf – die arbeidskaarten toekent aan spelers, als werknemer, of arbeidsvergunningen aan clubs, als werkgever. De andere invalshoek is het feit dat wij op het Vlaamse niveau aan het begin van deze zittingsperiode in de nodige Vlaamse wet-

geving hebben voorzien inzake het erkennen van sportmakelaars, en dus ook met betrekking tot de voorwaarden waaraan men moet voldoen om sportmakelaar te zijn.

In het kader van die twee taken kunnen we onze Vlaamse sociale inspectie op pad sturen om te controleren of een en ander wordt nageleefd. Wat is daarbij onze methode ? We proberen de sport zo weinig mogelijk te verstoren. De methode bestaat erin dat we systematisch de clubs bezoeken en daar de administratie van de spelers opvragen. Ik vraag uitdrukkelijk aan de inspecteurs om zeker niet op het voetbalveld te komen en in eerste instantie niet de spelers te ondervragen, maar zich vooral te concentreren op de administratie – als die al bestaat – van de club-werkgever.

Wat is het doel hiervan ? Het weze duidelijk : ik voer hier niet eens de strijd tegen de mensenhandel. We bevinden ons in een voorafgaande fase. Ik ga uit van de stelling dat, als de wetgeving niet wordt nageleefd, men malafide figuren de gelegenheid geeft om nog verder te gaan. In een commissie, als verslaggever, heb ik iets dergelijks ooit normvervaging genoemd. We zorgen ervoor dat de naleving van de reglementen inzake arbeidskaarten, arbeidsvergunningen en sportmakelaars realiteit wordt.

De afstemming van de spelregels van de voetbalbond op de wet zou ons heel wat werk besparen. Dat klinkt evident en is het ook. Naar aanleiding van de controles in het voorjaar van vorig jaar hebben we met de verantwoordelijken van de voetbalbond de mondelinge afspraak gemaakt dat spelerslicenties uitgereikt door de voetbalbond, dus het signaal dat de bond geeft dat een speler op het veld mag en wordt erkend als speler, volledig moeten worden afgestemd op de arbeidskaart of -vergunning. De bond zal dus enkel spelerslicenties uitreiken indien er daadwerkelijk een arbeidsvergunning is. We bewerkstelligen dat via een eenvoudig communicatiemiddel als het faxapparaat. Via een fax wordt de voetbalbond door onze administratie gelijktijdig, zo niet eerder, meegedeeld dat een arbeidsvergunning voor een bepaalde speler werd uitgereikt aan een club. De voetbalbond krijgt van ons dus de materiële zekerheid dat de speler een arbeidskaart heeft. Zodra er een bewijs is van arbeidsvergunning kan de voetbalbond de licentie uitreiken.

Wat is de huidige stand van zaken ? We hebben in alle stilte een nieuwe controle laten uitvoeren, van september tot en met december. We zijn op bezoek geweest bij ploegen van eerste en tweede klasse.

Landuyt

Het goede nieuws is dat de achttien erkende voetbalmakelaars zich nog deze week hebben gegroepeerd in een beroepsorganisatie. U zult begrijpen dat zij nu zeker vragende partij zijn om de controle op de spelers-makelaars voort te zetten. Er blijken nog 29 namen te circuleren van mensen die geen makelaarsvergunning hebben. Ook blijken de eersteklasseploegen niet alleen over een administratie te beschikken, ze blijken ook in orde. Op een aantal vastgestelde fouten na is de situatie in eerste klasse vandaag zuiver. De kwestie van de normvervaging of het niet naleven van de regels blijkt er opgelost.

Verder – maar dat is al oud nieuws – heeft mijn Waalse collega verklaard dat ze zich volledig kan vinden in de Vlaamse reglementering en al het nodige doet om de Waalse reglementering terzake te vervolmaken. Maar nogmaals, ik blijf op mijn bevoegdheidsterrein. Ik probeer binnen mijn bevoegdheden het maximale te doen, zodat ik althans terzake geen verwijten krijg.

Het slechte nieuws is dat, eens de controles van de eerste fase voorbij, de voetbalbond niet meer wou tekenen. De bond heeft de mondelinge afspraken nooit schriftelijk willen bevestigen. Dat is op zich niet erg. Als de mondelinge afspraken worden nageleefd, hoeven ze voor mij niet op papier te staan. Mijn administratie gaat er alleszins van uit dat die afspraken bestaan. Ze handelt ook op deze wijze.

Er is nog meer slecht nieuws. Bij de controle van de clubs uit tweede klasse stellen we vast dat er licenties worden afgeleverd aan spelers zonder arbeidskaart. Dit is in tegenspraak met de mondelinge afspraak. Ik heb dit ook gesignaleerd aan de voetbalbond. Ik heb persoonlijk documenten gezien die ook bij een vroegere werkwijze werden gebruikt.

Het fundamenteel slechte nieuws is dat we op het niveau van de tweede klasse hetzelfde beleven als vorig jaar in eerste klasse. Vijf van de vijftien Vlaamse ploegen zijn niet volledig in orde. Ik moet daar wel aan toevoegen dat er heel wat ploegerschikkingen zijn gebeurd. De ploegen van vorig jaar lijken niet meer op die van dit jaar. Wellicht is de situatie nu beter. Ondanks het feit dat we hebben gezegd dat we de controles overal op dezelfde wijze zouden voeren, zijn er in vijf clubs in totaal dertien spelers niet in orde.

De getallen zeggen niet alles. Ik wens de rechten van verdediging niet te schenden. Ik wijs er wel op

dat het soms om flagrante inbreuken gaat. Bepaalde spelers zijn met niets in orde. Soms zijn er een paar gelijktijdige procedures voor een verblijfsvergunning aan de gang. Officieel zijn de spelers amateurs. Ze werden betrapt in een wasserij. Het gaat dus niet zomaar om formalistische inbreuken. Dat is bijzonder pijnlijk. Ook voor mij waren de resultaten verrassend.

We zullen ons werk voortzetten. We rekenen erop dat het afhandelen van dergelijke dossiers correct gebeurt. Dat is echter een federale bevoegdheid. Ik veronderstel dat men daar de nodige instructies geeft aan de diensten.

Met deze werkwijze willen we zorgen voor een sanering in de sector. In eerste klasse gaan de clubs op een behoorlijke wijze om met de arbeidsadministratie. Daardoor zijn er daar geen wantoestanden. In tweede klasse zullen we nog even geduld moeten uitoefenen. Ik hoop dat ook daar hetzelfde zal gebeuren.

Zonder bond noch gebod doe ik mijn werk !

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de minister, uw antwoord verwondert me niet. Bij mensenhandel denken de meesten aan slavernij of vrouwenhandel. Gedurende een aantal jaren hebben we in de sportwereld bepaalde praktijken vastgesteld die ook onder deze noemer vallen.

De reden dat er in eerste klasse geen problemen meer zijn, heeft te maken met de manier van werken. De heer Denys heeft gezegd dat er moet worden geïnvesteerd in de jeugd. Ik ben het ermee eens dat voetbalclubs dat moeten doen, vooral die van eerste en tweede klasse. We stellen echter vast dat er in lagere reeksen meer wordt gedaan dan in de hogere.

Waarom wenden clubs zich tot het buitenland ? Waarom wenden clubs zich vooral tot arme landen zoals Afrika, Zuid-Amerika, Oost-Europa, Azië ? De spelers worden daar gewoon weggeplukt voor een paar tienduizend euro. Ze worden hier in eerste instantie door erkende of malafide voetbalmakelaars aangeboden aan clubs uit eerste nationale. De eerste klasse heeft de eerste keus omdat daar het meest te verdienen valt met weggekochte buitenlandse spelers. Vroeger was het mogelijk spelertjes van 16 jaar aan Anderlecht aan te bieden. Soms waren het vijftien spelers tegelijk. Ze werden aangevoerd met bussen en kwamen van Nigeria. De zeldzame witte raaf werd dan voor miljoenen

Hostekint

verkocht. Wat gebeurt er echter met de andere spelers ? De makelaars dalen af naar de tweede klasse. Dat is de reden waarom daar illegalen – en ik gebruik niet graag die term omdat ze slaat op de sukelaars – zitten. Indien ze niet in tweede klasse slagen, dan daalt men af naar derde of vierde klasse, tot zelfs vierde provinciale. Ook daar zijn de bedragen niet gering. Het geld gaat niet naar de speler maar wel naar de voetbalmakelaar.

Het verwondert me dus niet dat in eerste klasse alles ongeveer in orde is. De clubs zijn ook niet van gisteren. Ze worden al gedurende ongeveer anderhalf jaar gecontroleerd. Ze verwachten controles. Ze zorgen er dan ook voor dat de spelers die niet in orde zijn worden doorgestuurd. Volgend jaar zal de toestand in tweede klasse misschien ook in orde zijn. De problemen verschuiven dan gewoon naar derde klasse, vierde klasse en provinciale. De toestanden daar zijn nog veel schrijnender. De spelers worden daar gedumpt en komen ten laste van het OCMW. Indien ze daar geen geluk hebben, komen ze terecht in de illegaliteit. Ze slapen dan op straat. Een van de conclusies van een Braziliaanse onderzoekcommissie vorig jaar was dat België een magazijn was voor de buurlanden. Minderjarige voetballers worden onderbracht in 'kampen'. Het gerecht is binnengevallen in huizen in Brussel en Gent. In een huis met 5 kamers troffen ze 50 minderjarige buitenlandse voetballers aan. Ze sliepen op matrassen en waren ondervoed. Deze rapporten bestaan.

Mijnheer de minister, u bent zeer alert. U past de wetgeving zeer goed toe. Het probleem is zeker niet opgelost, nu de situatie is uitgeklaard in eerste klasse. Ik zeg u nogmaals dat de meest schrijnende verhalen te vinden zijn in de lagere reeksen. Er zijn natuurlijk andere aspecten verbonden aan heel deze problematiek, maar die passen niet in de vraagstelling van vandaag. Het gaat hier over de arbeidsvergunning en over de voetbalmakelaar.

Ik heb het reeds eerder gezegd bij een andere vraag om uitleg : ik heb honderden contracten van voetbalmakelaars met een Afrikaan, een Oost-Europeaan of een Zuid-Amerikaan gezien. Die waren opgesteld in het Nederlands of het Frans. Die spelertjes verstaan die talen niet. Ik heb contracten gezien waarbij 70 percent van de transfersom – als men van een transfer kan spreken – en van hun loon en hun premies werd afgehouden door de voetbalmakelaar gedurende 5 jaar ! Het geld werd zelfs niet uitbetaald aan de spelertjes zelf maar aan de voetbalmakelaar. Ik wil gerust, nadat ik de

namen heb geschraapt, een aantal van die contracten ter beschikking stellen van de commissie.

Het probleem is dus zeker niet opgelost. Het is misschien opgelost voor eerste klasse, en zo lang de controle scherp is, zal alles wel in orde zijn. Vanaf het ogenblik dat de controle enigszins verslapt, staan we echter even ver.

Ik heb nog een laatste repliek aan de heer Denys, die de situatie heel goed kent omdat zijn zoon profvoetballer is. De aandacht van de commissie, van de parlementsleden en van iedereen die bij de voetbalclub betrokken is, mag zeker niet verslapen. Ik heb eerlijk gezegd namelijk heel weinig vertrouwen in de Belgische Voetbalbond.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik ben het volledig eens met de woorden van de heer Hostekint. Ten eerste moet de strijd tegen de mensenhandel keihard worden voortgezet. Ten tweede is het geen oplossing om die te beperken tot eerste en tweede klasse. Het zijn juist de meest penibele gevallen die doorstromen naar derde en vierde klasse en naar eerste provinciale. De minister kan zijn strijd voor de controle op de arbeidskaarten in eerste en tweede klasse slechts voortzetten als de voetbalbond wil meewerken. De arbeidskaarten kunnen alleen worden gecontroleerd op het moment dat er matches zijn, als de identiteitskaartcontrole er is en als men kan controleren of de lijst van spelers wel overeenstemt met de gegeven vergunningen. Degenen die zeggen dat ze dit kunnen oplossen zonder de voetbalbond, vergissen zich. Wij moeten dit doen in samenwerking met de voetbalbond, vooral voor de lagere klassen.

Ik zou nog iets willen zeggen over het specifieke domein van eerste en tweede klasse. Ik verheug me over het feit dat er een organisatie is gekomen van voetbalmakelaars. In het sportbeleid moeten we komen tot een situatie waarbij de jeugdopleider opnieuw belangrijker wordt dan de voetbalmakelaar. Daarom heb ik daarnet het voorstel gedaan om een samenwerking tussen eerste en tweede klasse na te streven.

Ik verheug me dus over het feit dat de voetbalmakelaars zich voor de eerste keer hebben georganiseerd. U zegt dat alle achttien erkende makelaars zich hebben aangesloten. Dat is een goede zaak, omdat men zo een organisatie krijgt waarbij men de erkenning zal stimuleren. Mijn vraag is of u de zekerheid hebt dat alle voetbalclubs in Vlaanderen alleen met deze achttien erkende makelaars wer-

Denys

ken. Zo zou het volgens de wetgeving moeten, maar hebt u de garantie van de Belgische Voetbalbond dat dit ook werkelijk zo is ? Dat is mijns inziens prioritair opdat de wetgeving zou worden gecontroleerd en gevolgd. Volgens onze wetgeving kan men eigenlijk niet anders werken dan met de achttien erkende makelaars.

Men heeft aan voetballers gevraagd of ze werken met voetbalmakelaars. Ik heb de enquête zelf niet gezien, maar naar het schijnt heeft slechts een klein percentage toegegeven dat te doen, terwijl iedereen weet dat het percentage in de praktijk veel hoger is. Wat doen we daaraan ? Er is hier weer een grote afstand tussen de realiteit van de praktijk en de wettelijke regeling.

Ik blijf erbij dat overleg noodzakelijk is, als we de zaak willen uitzuiveren. Ik ben dan ook blij dat u hebt overlegd met mevrouw Arena.

U zegt dat de wetgeving in tweede klasse in vijf gevallen niet wordt gevolgd. Op welke wijze treedt u dan op ?

Ik wil u even een case voorleggen, waarvan ik niet weet of het de waarheid is of niet. Het gaat om de match Deinze-Ronse van dit competitiejaar. Ik werd gecontacteerd door het bestuur van Ronse met de vraag of ik niet kon bemiddelen om twee Afrikaanse spelers te kunnen opstellen voor Ronse. Ik controleer de zaak, en merk dat de spelerslicentie niet overeenkomt met de arbeidsvergunning. Ik zeg dus tegen het bestuur van Ronse dat dat niet kan. Als ik de volgende zondag naar de match ga kijken, merk ik echter dat die twee spelers meespelen. Men zegt me dan dat ik geen goed politicus ben, want uiteindelijk had men de zaak kunnen regelen via de voetbalbond en via het kabinet van minister Landuyt. Ik stond daar natuurlijk met rode kaken.

Mijnheer de minister, kunt u nagaan hoe dit kan ? Er blijken dus gaten te zijn in de toepassing van de wet. Ik denk dat we de plicht hebben om die gaten op te vullen, als we de strijd tegen mensenhandel in alle eerlijkheid willen voeren. We moeten dat ook doen op alle niveaus, anders komen we niet geloofwaardig over. Daarom wil ik weten hoe de minister optreedt tegen de misbruiken die er in tweede klasse zijn. Zoals de heer Hostekint al zei, hebben we voor de lagere niveaus zeker de medewerking nodig van de voetbalbond.

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : We hebben destijds aan de heer Peeters gevraagd of de identiteit van de spelers voor de matches werd gecontroleerd. Hij heeft daar toen op geantwoord dat dat inderdaad het geval was. Indien een speler zijn identiteitskaart niet bij zich heeft, krijgt zijn club een boete van 1,24 euro. Ik vind dit voorbeeld typerend voor de ongeloofwaardige aanpak van de KBVB.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Tijdens de hoorzitting hebben we het even over de afleveringsprocedure voor arbeidskaarten en -vergunningen gehad. Iemand heeft toen opgemerkt dat het mogelijk is om vergunningen te weigeren indien er op de eigen professionele voetbalmarkt voldoende talent aanwezig is. Zijn hier voorbeelden van ? Worden aanvragen effectief geweigerd omwille van kwalitatieve redenen ? Beschikken we zelf over voldoende spelers om dit te rechtvaardigen ? Weet de minister of arbeidskaarten of -vergunningen soms om die reden worden geweigerd ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : In verband met arbeidskaarten en -vergunningen is er een specifieke regeling voor sportbeoefenaars. Deze regeling hanteert het weddeniveau als criterium. De spelers moeten minstens ongeveer 2.000 euro per maand verdienen. Hoewel deze voorwaarde niet zo strikt is, wordt ze in de praktijk vaak niet nageleefd. Indien ze een speler een behoorlijk inkomen wil betalen, kan een club een vergunning krijgen om hem aan te werven.

We zijn niet van plan om van de bestaande werkwijze af te wijken. We beginnen bij de ploegen in eerste klasse. We gaan er niet van uit dat de ergste wantoestanden zich bij deze ploegen voordoen. We willen met beperkte middelen een systematische methode hanteren.

We beginnen met het sportieve uitstalraam omdat we zo het duidelijkste signaal geven. Bovendien willen we niet het verwijt krijgen dat we de kleintjes aanpakken en de groten beschermen. Ik wil absoluut het sportieve gebeuren zelf niet verstoren.

We pakken eerst de eerste klasse aan. Daarna richten we ons op de tweede klasse. We zullen systematisch voortgaan en de nodige vaststellingen doen inzake arbeidsvergunningen en erkende makelaars.

Landuyt

In eerste klasse duiken nog steeds de namen op van niet-erkende arbeidsbemiddelaars. In dit verband is echter een nieuwe discussie ontstaan. De niet-erkende makelaars stellen dat ze niet aan arbeidsbemiddeling doen. Ze zijn gewone advocaten die spelers of clubs raad geven. We vinden de laatste tijd tal van consultants en advocaten in sportmiddens terug.

Deze praktijken worden momenteel onderzocht. In de sportieve sector is de definitie van arbeidsbemiddeling zeer ruim geformuleerd. We moeten nagaan wie precies welke handelingen stelt. De betrokkenen proberen allerlei omzeilingstechnieken te hanteren. De meest frustrerende van die technieken bestaat eruit alle regelingen in het buitenland te treffen.

Wat het ontmaskeren van deze creatieve pogingen betreft, heb ik echter een nieuwe partner gevonden. De erkende makelaars willen hun markt beschermen en geven me nu tips over de te voeren onderzoeken. Het is mijn bedoeling om de aanspraak met deze nieuwe partner nog verder uit te werken.

In het kader van het lopende onderzoek hebben we reeds voor één speler gebruikgemaakt van het statuut 'slachtoffer van mensenhandel'. Het gaat hier zelfs niet om een speler in eerste of tweede klasse.

Ik geef toe dat we de definitie van dit statuut creatief hebben geïnterpreteerd. We hebben dit evenwel gedaan met het nodige respect voor de wet op de mensenhandel. We hebben het statuut toegepast op een speler die daarna nog steeds kon blijven spelen. We hebben de omschrijving 'uit het milieu halen' vrij creatief geïnterpreteerd. We hebben de speler in kwestie uit het milieu van de malafide bestuurders gehaald en in een correcte omgeving geplaatst.

Het is hierbij steeds de bedoeling geweest om de betrokken speler te helpen. Ik wil de sport niet schenden, maar ik wil al evenmin slachtoffers maken van mensen die al het slachtoffer van mensenhandel zijn geworden.

De controles kunnen nog verder worden verfijnd. De beste toegangspoort tot verfijnder controles zijn de paspoortcontroles door de scheidsrechters. De KBVB wil ons op dit vlak evenwel niet bijstaan. Aangezien het hier een sluitende controlemethode betreft, is dit een zeer pijnlijke vaststelling.

De KBVB stelt dat deze controles zeer moeilijk zijn. Ik aanvaard dit argument niet. Het gaat gewoon om een bijkomend punt op de controlelijst van de scheidsrechters. Deze paspoortcontrole zou onmiddellijk duidelijke resultaten opleveren. Ik ben ontgoocheld in de stugge houding die de KBVB ten aanzien van een dergelijke samenwerking aanneemt. Ik ben er bovendien zeker van dat niet alle clubs in eerste klasse met erkende makelaars werken. De erkende makelaars zijn de eersten om hierop te wijzen. We willen de mensen niet verplichten om met makelaars te werken. We stellen echter vast dat er allerlei figuren betrokken zijn bij het afsluiten van contracten.

We mogen ons niet beperken tot het opsommen van vaststellingen. Indien we een inbreuk vaststellen, kan een club zich nog steeds in regel stellen. We zorgen ervoor dat we perfecte processen-verbaal opstellen, die we vervolgens, volgens de aard van de inbreuk, aan de bevoegde instanties doorgeven. Deze vaststellingen moeten de strafrechterlijke weg volgen.

We geven onze vaststellingen echter niet enkel aan de parketten door. We geven ook een seintje aan de KBVB. De mensen van de KBVB kunnen achteraf alleszins niet zeggen dat ze niet op de hoogte waren. We hopen nog steeds dat de KBVB onze partner kan worden bij het bestrijden van onwettige toestanden.

Het door de heer Denys aangehaalde concrete geval doet bij mij een belletje rinkelen. Na de vorige zomer zijn mijn diensten en ikzelf haast gestalkt door de bestuurders van een club die alles wilde doen om vroeger dan normaal administratief in orde te raken.

We hebben deze bestuurders via de administratie uitgelegd welke formaliteiten ze dienen te vervullen. Er zijn bij deze club trouwens inbreuken vastgesteld. Ik kan me voorstellen dat deze vaststellingen betrekking hebben op de door de heer Denys beschreven situatie.

We doen niet alleen vaststellingen. We zorgen er tevens voor dat hieraan de nodige sanctionerende gevolgen worden gegeven. Tegelijkertijd krijgen de clubs alle steun en informatie over de wijze waarop ze hun spelers correct kunnen tewerkstellen.

Ik spreek het bestaan van gunstregimes ten stelligste tegen. Ik zou er in dit verband even op willen wijzen dat ik heb geleerd dat men clubbestuurders nooit zomaar op hun woord mag geloven.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Er is één element dat in deze discussie nog niet voldoende uit de verf is gekomen, namelijk de lakse houding van het gerecht. Ik zal dit even illustreren aan de hand van een concreet voorbeeld.

In april werd een bestuurder van de tweedeklasseploeg KSV Roeselare geïnterviewd in Terzake. Die man legde verklaringen af die op allerlei vlakken volledig in strijd waren met de wetgeving. In de uitzending zelf volgde er onmiddellijk een telefoon van procureur Denecker van Kortrijk. Nu is het januari. Ik heb daar niets meer van vernomen. Het ging over spelertjes van zestien jaar die vanuit Nigeria werden ingevoerd. Ik heb geen bestraffing van die spelers gevraagd. Ik vroeg de bestraffing van die voetbalmakelaar. Ik zal hem noemen, daar de heer Denys ook namen noemt. Mijnheer Denys, het gaat over de heer Storme, die u zeker kent en die ook een niet-erkend voetbalmakelaar was. Bijna een jaar later is daar nog steeds geen enkel gevolg aan gegeven. Er is terzake nog geen enkele straf uitgesproken. Die Storme wrijft natuurlijk in zijn handen, in het besef dat dit er niet van zal komen. De laksheid van het gerecht wat dit betreft, bij het overtreden van de wetgeving, mag ook eens aan de kaak worden gesteld.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Bij onderhandelingen met de voetbalbond zullen twee zaken cruciaal zijn. Ten eerste moeten we van de voetbalbond het akkoord hebben dat er controle komt op het ogenblik dat de wedstrijd begint, met de scheidsrechters. Ten tweede moeten ze ermee akkoord gaan dat er alleen nog maar wordt gewerkt met de erkende voetbalmakelaars. Dat is cruciaal willen we deze strijd efficiënt aangaan. Dat is de enige manier wat mij en mijn fractie betreft.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijk tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de nieuwe campagne "Buurtsport"

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Dijk tot de heer Anciaux, Vlaams

minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de nieuwe campagne "Buurtsport".

De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, van het grote geld van het voetbal gaan we nu naar de buurtsport. Die is kleinschaliger, maar zeker niet onbelangrijker.

Mijnheer de minister, in uw recente beleidsbrief voor het jaar 2001-2002 wordt gewag gemaakt van een nieuwe campagne inzake buurtsport. Die loopt van 1 september 2001 tot 31 augustus 2002. We zijn nu dus halverwege. Daarom wil ik u een aantal vragen stellen hierover. Misschien kan er een beeld worden gegeven van de evolutie van deze buurtsport. De kerndoelstelling van de campagne is duidelijk. Het is het stimuleren en bevorderen van de recreatieve sportbeoefening van kinderen en jongeren in de eigen wijk en de eigen woon- en leefomgeving, met de nadruk op sportkansarme jongeren. Kunt u een duidelijkere omschrijving geven van een sportkansarme jongere ? Wat wordt bedoeld met een sportkansarme omgeving ? Kunt u een meer concrete invulling van deze campagne geven ? Die is immers toch al een tijdje bezig. Er wordt gezegd dat de Vlaamse Gemeenschap het referentiekader biedt en dat het de gemeentebesturen zijn die de lokale projecten financieel dragen. Hoe zit dat juist in elkaar ? Hoe verloopt die samenwerking ? Wat zijn de resultaten ? Hebben de gemeenten daar goed op gereageerd ? Gemeentebesturen geven immers vaak het verwijt dat ze worden overstelpt. Kunt u me een concreet overzicht geven van de initiatieven terzake ? Waar wordt wat georganiseerd ? Over hoeveel personen gaat het ? Hoe groot zijn de budgetten waarmee men werkt ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het project inzake buurtsport past in de strategische doelstellingen van de beleidsnota Sport, zoals de heer Van Dijk reeds zei. De Vlaamse regering stelde daarin dat ze zoveel mogelijk jongeren wil aanzetten om zo regelmatig mogelijk te sporten, en dat op ieders prestatieniveau.

De campagne heeft specifieke aandacht voor sport in de eigen buurt en leefwereld. Ze is voornamelijk gericht op sportkansarme jongeren, jongeren die zich niet aangesproken voelen om aan sport te doen in sportverenigingen of die er door verschil-

Anciaux

lende drempels niet in slagen om de stap naar een sportclub te zetten. Die drempels kunnen van allerlei aard zijn, ze kunnen financieel, fysisch of sociaal zijn. Soms staan de ouders niet achter het engagement van een sportclub. Sportkansarm zijn ook die wijken en buurten waar weinig of te weinig sportinfrastructuur voorhanden is, waardoor het voor kinderen en jongeren onmogelijk is om in hun vrije tijd te sporten en te spelen in de eigen nabije omgeving. Voor de vakantie heb ik aan de commissie een brochure overgemaakt met betrekking tot dit initiatief, waarin de organisatie, de doelstellingen, het methodische stappenplan en de voorwaarden uitgebreid werden toegelicht.

U vroeg me naar een meer concrete invulling. In 2000 nam de Koning Boudewijnstichting na tien jaar afscheid van de buurtbalcampagne. De ideeën achter de campagne blijven echter waardevol en zeer relevant. De Vlaamse Gemeenschap wil dit project overnemen, maar dan in een aangepaste vorm. De basisidee blijft grotendeels overeind, maar wordt uitgebreid. 'Bal' wordt inderdaad 'sport', om zo nog meer jongeren te bereiken en aan te zetten tot sportbeoefening. Concreet wordt aan de campagne vorm gegeven door het oprichten van een inhoudelijk aanspreek- en ondersteuningspunt voor de gemeenten en de geïnteresseerden, ook individueel, en door de organisatie van twee trefdagen met de gemeenten, waarvan één startdag en één studiedag.

Verder komt er een sportieve finaledag, de zogenaamde buurtsportthapping ; de invulling, opmaak, druk en verspreiding van de Buurtsportlink, de nieuwsbrief van de campagne ; de opmaak, druk en verspreiding van invulaffiches en sensibilisatieaffiches ; de organisatie van de vergaderingen van de stuurgroep en de uitwerking van een webstek over buurtsport in Vlaanderen, met relevante links. Het adres van deze webstek is www.buurtsport.be. Er werd gevraagd door de steden en gemeenten om de voorbereidende vergaderingen over buurtsport bij te wonen. We hebben ook voorzien in ondersteuning, met de nodige knowhow. Ten slotte is er ook de opmaak van een tussentijds evaluatierapport en een evaluatierapport op het einde van de campagne.

Men vroeg eveneens hoe de samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en de steden en gemeenten verloopt, en wat de eerste resultaten zijn. Het referentiekader dat de Vlaamse Gemeenschap biedt wordt structureel ingevuld door de volgende initiatieven en samenwerkingsverbanden. Er wordt

een overlegcomité opgericht dat het concept van de campagne vormgeeft en dat waakt over het conceptueel kader. In dit overlegcomité zetelen de bovenlokale verantwoordelijken, met name de afdeling Jeugd en Sport van het kabinet, het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid, het ISB, de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten, de VVJ, de vijf provincies en het buurtsportsecretariaat.

Om ook de sector op een georganiseerde wijze te betrekken bij de verdere ontwikkeling en de operationalisering, komt een stuurgroep geregeld samen. De stuurgroep groepeerd naast de leden van het overlegcomité, enkele actieve buurtsportorganisaties uit de jeugd-, sport- en preventiediensten van de verschillende gemeenten. Het buurtsportsecretariaat is het permanente aanspreekpunt voor de buurtsportgemeente, en tevens het organisatorisch en creatief centrum van de campagne. De uitwisseling van kennis tussen de verschillende initiatieven reikt communicatie- en promotieartikelen aan en ondersteunt de plaatselijke acties.

Aangezien het ISB en de VVJ in de vorige campagne ook belast waren met de tactische uitwerking, werd ervoor geopteerd om de huidige campagne ook met deze partners voort te zetten. Hiervoor werd een subsidie van ongeveer 99.000 euro toegekend aan het ISB voor de personeels- en werkingskosten. Er werd een convenant afgesloten tussen het ISB en de VVJ, waarin ieders taken en opdrachten werden uitgeschreven, en de individuele en gemeenschappelijke inspanningen worden gehonoreerd. Tevens werd een voltijdse coördinator aangeworven en werd het buurtsportsecretariaat gevestigd in de gebouwen van het ISB.

Op 5 oktober 2001 vond een trefdag plaats, waarop alle gemeenten werden uitgenodigd. Er waren meer dan 120 aanwezigen, waaronder verschillende vertegenwoordigers van gemeenten die voorheen nog niet in het buurtbalproject van de Koning Boudewijnstichting waren gestapt. Een tweede trefdag is gepland op 28 januari 2002. De buurtsportthapping, die momenteel door een kleinere werkgroep wordt uitgewerkt, zal plaatsvinden in de Nekkerhal te Mechelen op 23 juni 2002. De gemeenten bepalen zelf in alle vrijheid hoe ze met de buurtsport aan de slag gaan. Ze passen de campagne aan de plaatselijk noden aan, met respect voor de initiële bedoeling van de campagne.

De invulling door de gemeenten moet stilaan zichtbaar worden. Aangezien de gemeenten zelf instaan voor de uitwerking van de initiatieven en acties, zijn er per gemeente grote verschillen mogelijk. De

Anciaux

organisator in de gemeente kan de sport- of de jeugddienst zijn, maar ook de welzijnsdienst. Acties worden opgezet gedurende heel het jaar, of enkel in de vakantie. Er bestaat geen eenduidig model voor de inhoudelijke invulling. De budgetten die voor een buurtsportcampagne worden vrijgemaakt, kunnen van gemeente tot gemeente grondig verschillen.

Op dit moment hebben 23 gemeenten zich officieel aangesloten bij de nieuwe buurtsportcampagne. Er zijn echter heel wat meer gemeenten waar momenteel gelijkaardige acties plaatsvinden of worden opgezet, zonder dat ze dit officieel melden of expliciet kaderen in de buurtsportcampagne. Aangezien er geen uiterste inschrijfdatum is, verwachten we dat het aantal buurstportgemeenten nog flink zal groeien. We hopen en rekenen op een 80-tal deelnemende gemeenten. De zeer grote vrijheid van invulling is uniek in deze campagne, maar maakt het moeilijk om nu al een balans op te maken, omdat veel activiteiten alleen in de vakantie zullen plaatsvinden. Na de opstartfase zullen in de loop van het werkjaar meer gegevens worden verzameld over de participerende gemeenten, de bereikte doelgroep en de inhoudelijke invulling.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Het was steeds een bekommernis van deze commissie om de sportparticipatie te vergroten. Dit project sluit daar duidelijk bij aan. U zegt dat er zich nog maar 23 gemeenten officieel hebben aangesloten. Ik ben er mij van bewust dat er in veel gemeenten heel wat positiefs gebeurt, zonder dat ze dat melden. Waarom sluiten sommige gemeenten daar niet bij aan ? Vreest men misschien administratieve verplichtingen ? Men hoort vaak dat de lasten groter zijn dan de baten. Niettemin is elke maatregel om de sportparticipatie te vergroten, positief.

Minister Bert Anciaux : De tweede trefdag is op 28 februari. Op dat moment zullen we meer duidelijkheid hebben over wie zal deelnemen. Het zal tenslotte een impuls zijn om dat alsnog te doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een coherent Vlaams topsportbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwkerke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een coherent Vlaams topsportbeleid.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er zal nog vaak worden gesproken over het topsportbeleid in Vlaanderen en het is ook belangrijk dat we dat opvolgen. We hadden het een tijd geleden over de vele instanties die zich met dat beleid bezighouden, waaronder de VZW Instituut Topsport Vlaanderen en de keuringscentra. We kozen ervoor om die onder te brengen in een overlegplatform, waarvan de volledige coördinatie bij het Bloso ligt. Alle fracties gingen daarmee akkoord.

Mijnheer de minister, u noemde het overlegplatform een essentieel instrument om echte coördinatie tot stand te brengen en stelde dat het de enige instelling is die u zou adviseren op het gebied van topsport. 2002 is een overgangsjaar, maar u belooft toch om een aantal principes onmiddellijk toe te passen. Ik was teleurgesteld toen ik vernam dat onlangs een wijziging van het MVS-besluit door de regering werd goedgekeurd, waarin met een aantal principes komaf wordt gemaakt.

Een van de erkenningseisen voor de keuringscentra is een samenwerkingsovereenkomst met de VZW Instituut Topsport Vlaanderen en dus niet een samenwerkingsovereenkomst met het overlegplatform. De VZW Instituut Topsport Vlaanderen fungeert als adviesorgaan voor een gedeelte van de toelagen die de keuringscentra zullen krijgen, en niet het overlegplatform, dat nochtans als enig adviesorgaan op vlak van topsport werd voorgesteld. De opdracht van de keuringscentra wordt verruimd. Ze zullen niet alleen instaan voor de sportmedische keuring van getalenteerde sportbeoefenaars, maar ook een deel van de medische begeleiding op zich nemen. Dat is de reden waarom een doctor of een licentiaat gespecialiseerd in trainingsleer wordt toegevoegd aan hun staf. Mijnheer

Van Nieuwkerke

de minister, u vond het toch vanzelfsprekend dat de opdrachten van de keuringscentra mee door het overlegplatform zouden worden bepaald ? Ook de definitie van een getalenteerd sportbeoefenaar kan het best eerst in het overlegplatform worden besproken, net als de vraag wie het statuut topsporter of topsportbelofte zal toekennen.

Er zal een bijkomende toelage per gekeurde en begeleide sporter worden toegekend. Die wijziging in het subsidiëringsbeleid zal van de centra onderlinge concurrenten maken, wat nadelig is voor de verlangde samenwerking, specialisatie, coördinatie en complementariteit van de centra. Het brengt daarenboven een gecoördineerd en coherent topsportbeleid, alsook de goede werking van het overlegplatform in moeilijkheden.

Mijnheer de minister, waarom treedt u uw eigen principes met voeten ? De wijziging van het besluit was een eerste kans om uw woorden in daden om te zetten. Ik zou graag zien dat u uw huiswerk opnieuw maakt.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, het minste wat kan worden gezegd, is dat de heer Van Nieuwkerke heel consequente vragen stelt. Ik zal de redenen voor mijn beslissing uiteenzetten.

Aan de wijziging van het besluit inzake medisch verantwoord sporten wordt al gewerkt sinds de lente van 2001. De Vlaamse Sportraad maakte op 11 mei zijn advies over het besluit bekend. Dat van de Vlaamse Gezondheidsraad werd meegedeeld op 19 juni. Op 24 juli 2001 keurde de Vlaamse regering het besluit principieel goed. Op dat moment was er natuurlijk nog geen sprake van een overlegplatform.

De aanpassing van het MVS-besluit had de volgende doelen : de afstemming van het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991 inzake het decreet van 20 december 1996 houdende oprichting van een Vlaamse Gezondheidsraad en van een Vlaamse adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen, de heroriëntatie van de erkende en gesubsidieerde sportmedische keuringscentra, en de verfijning van maatregelen die bijdragen tot een medisch verantwoorde sportbeoefening.

Na het advies van de Raad van State moest ik het besluit voor definitieve goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse regering. Ondertussen was echter het overlegplatform in werking getreden. Bepaalde

delen van het besluit moesten daarom worden aangepast, en dus heb ik de bespreking ervan uitgesteld.

Na overleg met de MVS-administratie bleek dat een hele reeks anomalieën in de MVS-regelgeving dringend moesten worden opgelost om niet in juridisch drijfzand te belanden. De bevoegde instanties hadden hun advies al bekendgemaakt. Als ik wijzigingen zou hebben aangebracht inzake onder meer de keuringscentra, had ik de procedure helemaal opnieuw moeten opstarten. Er gebeurden wel acht andere dringende aanpassingen. Het besluit werd afgestemd op het decreet over de Vlaamse Gezondheidsraad en de Vlaamse adviesraad inzake erkenning van verzorgingsvoorzieningen.

De onduidelijkheid in de wetgeving betreffende de erkenningsprocedures en de intrekking van de erkenning van keuringsartsen, controleartsen, toezichthoudende arts, keuringscentra en controlelaboratoria wordt daardoor uit de weg geruimd. We hebben voorzien in de mogelijkheid van een preventieve schorsing van de erkenning van keuringsartsen, toezichthoudende arts en controleartsen. Dit is belangrijk in zaken zoals die van de heer Ryckaert.

Er is een aangepaste en logisch opgebouwde lijst van verboden substanties en van verboden middelen opgenomen in de tekst. In tegenstelling met die van het besluit van 1991 is deze lijst voorgelegd voor advies aan de Raad van State, wat belangrijk is bij betwistingen.

Om belangenvermenging te voorkomen is het noodzakelijk dat de controlearts de administratie informeert over mogelijke onverenigbaarheden. Volgens de gewijzigde tekst moet de arts bij een erkenningsaanvraag meedelen welke banden hij heeft met sportfederaties, sportclubs of individuele sportbeoefenaars. Daarbij werd de bepaling opgenomen dat een controlearts geen controleopdracht mag uitvoeren die zou kunnen worden beïnvloed door zijn of haar betrokkenheid bij een sportvereniging.

De Vlaamse dopinglijst is gereorganiseerd. Er werd rekening gehouden met de internationaal erkende lijst van het Internationaal Olympisch Comité en het WADA.

We hebben voorzien in de mogelijkheid een mobiel en gestandaardiseerd onderzoekslokaal in te zetten, de zogenaamde dopingbus. Dit mobiel dopinglokaal moet de zichtbaarheid van het controlebeleid van de Vlaamse regering verhogen, en pro-

Anciaux

cedurefouten vermijden. Als de administratie dit mobiel dopinglokaal ter beschikking stelt van de erkende controleartsen, kan de monsterneming plaatsvinden in de bus. De dopingbus zal midden 2002 inzetbaar zijn.

Voorts werd de dopingcontrole verfijnd, onder meer inzake de meting van de densiteit van de urine bij monsterneming door de controlearts en de te volgen procedure bij tegenanalyse. Daarnaast is voorzien in de mogelijkheid dat een sporter zich bij de monsterneming laat begeleiden door een persoon naar keuze. Dat hoeft geen arts te zijn. De administratie moet worden ingelicht via email of fax. Deze berichten moeten een jaar door de verzender worden bewaard.

Ten slotte is het besluit aangepast aan de invoering van de euro.

Mijnheer Van Nieuwkerke, inzake de erkenning en subsidiëring van de keuringscentra en de inschakeling van het ITV moet het besluit inderdaad op sommige punten worden gewijzigd. Wat dat betreft, ben ik het volledig met u eens. Daarbij moet rekening worden gehouden met de oprichting van het overlegplatform. In het kader van het beter bestuurlijk beleid zal medisch verantwoord sporten worden opgenomen in het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Vanzelfsprekend moet hierover worden overlegd met de sport- of topsportsector. Niettemin moeten we afstand houden. We moeten in staat zijn om de topsportsector zelf autonoom en met de nodige sereniteit te evalueren. Dat geldt zeker voor de dopingcontroles en de sportmedische keuringen.

De nieuwe regelgeving met betrekking tot de keuringscentra, vermeld in dit besluit, komt voort uit een onderzoek naar de toestand van de centra dat de administratie Gezondheidszorg reeds in 2000 heeft uitgevoerd. Hieruit bleek dat de taakomschrijving van de centra dringend geactualiseerd en verduidelijkt moest worden. De keuringscentra werden immers gesubsidieerd zonder als beleidsinstrument te fungeren. De wijziging doet geen afbreuk aan het feit dat de verhouding met de coördinatie van topsport moet worden aangepast of althans herzien. Zo diende onder andere de medische keuring van de topsporters en vooral van de topsportleerlingen dringend gecoördineerd en bijgestuurd te worden. Ook het Bloso vraagt – na de sluiting van het eigen labo te Herentals – dat de

topsportleerlingen gratis zouden kunnen worden onderzocht in de bestaande keuringscentra.

Ik kan ook een antwoord geven op alle bijkomende vragen. Ik kan ook zeggen waarom iets is doorgevoerd. Dat vormt immers de politieke grond van de zaak. We weten dat er aanpassingen moeten gebeuren. Ik kon echter niet wachten omdat er juridische onzekerheid was over de dopingcontroles en de rechten van de verdediging.

De aanpassingen zullen gebeuren. Ik zal aan het adviescomité een advies vragen over het MVS-besluit. Een aantal opmerkingen zijn echter niet juist. Ofwel antwoord ik daar nu op, ofwel spreken we af dat dit zal gebeuren na het advies van het overlegplatform.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de minister, wanneer zult u dat advies vragen ?

Minister Bert Anciaux : Dat zal in januari nog gebeuren. Ik heb niet voor niets gezegd dat 2002 een overgangsjaar is. Ik heb nooit beweerd dat op 1 januari 2002 alle juridische aanpassingen zouden zijn doorgevoerd. De administratie moet dit nagaan. Via de administratie zal een advies worden gevraagd. Wat ITV betreft, bestaat de mogelijkheid pas op 1 januari 2003. Op dat moment zal de juridische structuur pas klaar zijn.

Er wordt afgestapt van de sportmedische keuring ten voordele van medische begeleiding. Dat is een essentiële zaak.

De heer André Van Nieuwkerke : Daarover moet inderdaad in het platform worden gediscussieerd.

Minister Bert Anciaux : Ik vraag eerst een advies.

De heer André Van Nieuwkerke : De omstandigheden waarin het besluit werd genomen, kan ik begrijpen. Dit mag echter geen alibi zijn om de toestand en de definitie van een aantal zaken in de toekomst mee te slepen. Hierdoor zouden we onze eigen principes ondermijnen.

Minister Bert Anciaux : Ik ben het absoluut met u eens. Wel vraag ik de visie van het overlegplatform. Er moet ook uitvoering worden gegeven aan datgene waar het platform het over eens is.

ITV zal wel zijn rol hebben in het overlegplatform.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat we voor de grote vakantie samen komen om een evaluatie te maken van

Van Nieuwkerke

de werking en de adviezen van het overlegplatform. Ik heb niet de bedoeling wekelijks of maandelijks hierop terug te komen. Wel moeten we op gezette tijden een stand van zaken krijgen.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, het verwondert me dat het overlegplatform topsport blijkbaar al werkt. Ik veronderstelde dat u een visietekst over de topsport zou voorstellen, waarin ook de structuur van het overlegplatform, de situering en de opdracht werd geduid. Ik word voor een fait accompli geplaatst. De volledige coördinatie en uitvoering liggen bij Bloso. Ik had daarover graag voorafgaand gediscussieerd om te weten of dat wel de beste plaats was. Bloso is immers maar één van de componenten.

Ik had verwacht dat we zouden discussiëren over hoe we het overlegplatform zien, wat zijn opdracht is, wat de coördinatietaak inhoudt. Ik voel me gek. De zaak is al operationeel. Waarschijnlijk zitten de mensen die met topsport bezig zijn, samen. Mijnheer de minister, ik had toch graag de visie gehoord over dit georganiseerde, overkoepelende, bijna coördinerende instrument voor de topsport in Vlaanderen.

Blijkbaar is er de facto een structuur waarin alle leden van het Mexicaanse leger samenzitten om vragen over topsport te beantwoorden. Wordt die gestructureerd ? Wordt ze apart gepositioneerd ?

Minister Bert Anciaux : Men kan dit zowel positief als negatief bekijken. Dit is een invulling van iets waarover we het in grote mate al eens waren. Het gaat niet over de concrete uitwerking en de officialisering.

Op dit moment wacht ik maar op één zaak. Op het ogenblik dat er klaarheid bestaat over de mogelijkheden die een intern verzelfstandigd agentschap heeft op het gebied van het budget, personeelsbeleid, enzovoort en er ook garanties over zijn, dan kan ik u mijn visie onmiddellijk geven. Zolang ik die niet ingebouwd zie, kan ik de puzzel niet in elkaar passen.

Ik wil Bloso niet verplichten om in een keurslijf te werken waardoor het onmogelijk is soepel te werken. Naast een EVA moet ik dan ook in een IVA voorzien. Het plaatje is dan heel verschillend.

Ik wens daarover dus duidelijkheid te krijgen. Van zodra dat het geval is, zal ik aan de commissie een algemene visie voorleggen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opmars van het vrouwentennis en de gevolgen ervan voor de tennissport in het algemeen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Dijck tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opmars van het vrouwentennis en de gevolgen ervan voor de tennissport in het algemeen.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het verheugde me vandaag een spotje te horen op de radio naar aanleiding van een programma vanavond. In dat spotje hoorde ik al de vragen die ik vandaag aan de minister wil stellen, over het tennis en meer in het bijzonder het vrouwentennis. Ik wil ook de link leggen met een onderwerp dat vandaag al werd aangesneden.

We spreken hier over successen van een sportfederatie die wel weet wat wetgeving en decreetgeving is en die wel vlot kan samenwerken over de taalgrensen heen. De Belgische tennissfederatie is enkel en alleen een papieren gegeven, een overlegstructuur die paritair is samengesteld, maar als men moet overgaan tot selecties voor FED-cups of Davis cups huldigt men het principe dat de beste speelt, zowel aan Vlaamse als aan Waalse kant. Er is daar geen heisa zoals in het judo een paar jaar geleden, waar men zei dat er toch absoluut een Waalse bij moest zijn. Het omgekeerde kan natuurlijk ook. Het is een kwestie van de zaak in evenwicht te houden. Ik denk dat dit een voorbeeld is van een tennissfederatie die op een ordelijke manier weet te werken.

Als er een maatschappelijke hype is, vind ik dat die ook even aan de orde mag komen in het parlement. Het is duidelijk dat het tennis in opmars is. Tot voor kort was het een heel elitaire sport. Sommigen zeggen dat dit nog steeds gedeeltelijk zo is,

Van Dijk

omdat de kostprijs van het tennissen nog steeds heel hoog ligt. Dat heeft ook te maken met de infrastructuur. Er staan twee spelers op een tennis-terrein, en die twee moeten dat terrein dus ook slechts met zijn tweeën huren. Het is in elk geval een sport in opmars, en een sport heeft altijd ankersymbolen nodig.

Het is eigenlijk begonnen met Sabine Appelmans en Dominique Van Roost. De fakkel is in Vlaanderen glorieus overgenomen door Kim Clijsters en in Wallonië door Justine Henin. Er staat al een volgende generatie op de grote WTA-poort te kloppen. Tot die generatie behoren onder anderen Kirsten Flipkens en de zus van Kim Clijsters, namelijk Elke Clijsters. Ik juich dat met enthousiasme toe.

Er zijn sporten waarvan we ons kunnen afvragen of de mannendisdiscipline of de vrouwendisdiscipline het mooist is. Zo vind ik vrouwenvoetbal maar niets en dat heeft niets te maken met seksisme. Vrouwentennis vind ik bijvoorbeeld een mooie sport. De internationale uitstraling heeft – zo zou men toch denken – positieve gevolgen voor de instroom. Mijn vraag gaat grotendeels daarover. In hoeverre heeft die uitstraling tot gevolg dat meerdere jongeren inderdaad beginnen te tennissen?

Ik heb ook een aantal zeer concrete vragen. Is mijn vermoeden juist als ik zeg dat er steeds meer mensen tennissen en er dus steeds meer inschrijvingen zijn bij de Vlaamse Tennisvereniging? Zijn het voornamelijk jongeren die zich aangetrokken voelen tot deze sport? Hoe zit het met de leeftijdsverdeling? Inspireert de modelfunctie van onze toptennissers jongeren om te gaan tennissen? Dat is misschien een moeilijke vraag omdat we niet weten hoe het tennis zou evolueren als er geen modelfiguren zouden zijn.

Een probleem kan ontstaan wanneer jonge tennissers te weinig steun krijgen. De vraag is of er voldoende ondersteuning en opvangcapaciteit is voor deze jonge sporters. Niet alleen de tennissport kent dit probleem. Zijn er voldoende gekwalificeerde trainers? Welk opleidingsniveau hebben ze? Ik vermoed dat het aantal gediplomeerde tennistrainers niet voldoet aan de vraag. Is daarin een evolutie merkbaar? Worden er incentives gegeven om meer gekwalificeerde trainers te krijgen? Waren er het afgelopen seizoen significant meer inschrijvingen in de Vlaamse tennistornooien? Hoe kijkt u tegen dit fenomeen aan?

Welke initiatieven zal de minister op dit vlak nemen? Liggen er nog extra initiatieven in het verschiet? Hoeveel tennisclubs zijn er in Vlaanderen? Komen er bij of blijft het aantal stabiel? Zijn er regio's, waar een duidelijk tekort te merken valt? De grootte van een club zegt meer dan het aantal, maar er zou vooral een groei in de provincie Limburg merkbaar zijn.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, ik ben als Vlaams minister van Sport eveneens zeer opgetogen over de prestaties van onder meer Kim Clijsters. Haar succes bewijst dat een goed topsportbeleid vruchten afwerpt. Steeds meer jongeren vinden de weg naar de tennisterreinen. Het aantal ingeschreven leden bij de Vlaamse Tennisvereniging, de VTV, is in 2001 met 3.794 eenheden gestegen tot 118.778. Dit is in vergelijking met 2000 een toename van 3,3 percent. Dit is de grootste absolute en percentuele stijging sedert 1992.

De ledenstijging is opvallend het grootst in de provincie Limburg, waarvan Kim Clijsters afkomstig is. De stijging bedraagt er 8,4 percent. De ledenstijging situeert zich voor 86 percent bij de jeugd, minder dan 18, en voor 58,1 percent bij de meisjes en dames. De voorbeeldfunctie van Kim Clijsters speelt hier duidelijk.

De deelname aan de Stassano Tour, het grootste jeugdcompetitiecircuit in Vlaanderen, dat 80 percent van alle jeugdturnooiden omvat, is met maar liefst 16,8 percent gestegen tot 22.330. Vorig jaar bedroeg die stijging slechts 2,8 percent.

Het samenbrengen van de stijgingen bij de jeugd, bij de meisjes en in de competitie bevestigt mevrouw Clijsters als rolmodel. Het jonge, vrouwelijke en competitieve stijgingsprofiel van de VTV is echter al een aantal jaren aan de gang.

De diverse goede resultaten van de jongste jaren liggen allicht aan de basis van deze stijging. Ik denk hierbij aan de medaille op de Olympische spelen, aan de resultaten van het Fed Cup- en het Davis Cup-team en aan de populariteit van speelsters als mevrouw Appelmans en mevrouw Van Roost-Monami.

Bovendien is de VTV ervan overtuigd dat initiatieven zoals het Elit-softwareproject met de tennisclubs, de Minitennisactie in de lagere scholen en de brede tennisopleiding hiertoe voor een groot deel hebben bijgedragen.

Anciaux

Het aantal inschrijvingen voor de opleidingen tot tennisleraar aan de Vlaamse Trainersschool is niet spectaculair gestegen. Het aantal inschrijvingen en geslaagden voor initiator, het eerste opleidingsniveau, bedroegen in 1997 82 en 28, in 1998 80 en 37 en in 1999 61 en 37. In 2000 en 2001 waren er respectievelijk 74 en 90 inschrijvingen. Aangezien de opleidingen, met inbegrip van het stagejaar, over een periode van bijna twee jaar lopen, zijn er nog geen geslaagden voor de jaren 2000 en 2001.

Aangezien het slaagpercentage zeer laag ligt, wordt de opleidingsstructuur en -inhoud momenteel herwerkt. Momenteel slaagt minder dan de helft van de ingeschrevenen. Het is de bedoeling om meer cursisten te doen slagen door middel van een vernieuwde modulaire organisatievorm.

Ten gevolge van deze hervorming zullen in september 2002 geen cursussen van het eerste opleidingsniveau worden opgestart. De startdatum wordt verschoven naar januari 2003. De kandidaat-cursisten worden in 2002 wel aangespoord om zich voor te bereiden op de door de VTV georganiseerde technische toelatingsproeven.

In het kader van het sportpromotieprogramma 2001-2002 heeft het Bloso in 2000 de actie 'Sporttak in de kijker' opgestart. Jaarlijks wordt rond één bepaalde sporttak extra promotie gevoerd. Tennis is weerhouden voor de actie 'Sporttak in de kijker' in 2002.

Reeds vijftien jaar zijn iets meer dan 500 tennisclubs officieel bij de VTV aangesloten. In 2001 waren 511 clubs bij de VTV aangesloten. Met meer dan 500 tennisclubs is er een duidelijke spreiding van gemiddeld 1 tot 2 tennisclubs per Vlaamse gemeente. De participatiegraad is het laagst in Oost-Vlaanderen. In vergelijking met de totale bevolking zijn daar het minst aantal mensen bij een tennisclub aangesloten.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Hoewel uit de aard van de vraag bleek dat het antwoord voornamelijk uit cijfergegevens zou bestaan, zouden we uit één element in het antwoord van de minister een aantal conclusies moeten kunnen trekken.

Mijn opmerking geldt niet alleen voor de tennissport. In verhouding tot het aantal startende cursisten is de uitstroom van gediplomeerde trainers

zeer laag. We zouden eens moeten nagaan hoe dit komt.

De cursisten die niet slagen, voltooien de cursus vaak niet. Ze haken ergens halverwege gewoon af. Mijns inziens is dit een belangrijk gegeven. Sommige cursisten stellen zich allicht vragen bij de meerwaarde van de opleiding die ze volgen. De vraag naar trainers is nog steeds groter dan het gekwalificeerde aanbod. Dit betekent dat clubs zich vaak genooddaakt zien om een niet-gediplomeerde trainer in dienst te nemen.

Aangezien niet-gekwalificeerde trainers ook aan hun trekken komen, getuigt het van een grote offeringsdrang om lessen te volgen op tijdstippen dat men even goed geld kan verdienen door zelf lessen te geven. Er zijn overigens veel niet-gekwalificeerde trainers die zwartwerken. We worden in alle sporttakken met dit probleem geconfronteerd. Het verplichten van de nodige kwalificaties zou een zeer drastische maatregel zijn. Ik veronderstel dat dit in sportmiddens voor een ware revolutie zou zorgen.

Het nieuwe decreet legt op dit vlak enkele klemtonen. Zolang niet-gekwalificeerde trainers aan hun trekken kunnen komen en geld kunnen verdienen, blijft dit evenwel een pijnpunt. Hoewel ik ervan overtuigd ben dat heel wat niet-gekwalificeerde trainers goed werk leveren, blijf ik voor degelijke opleidingen pleiten. Iemand die weet hoe men tegen een bal moet slaan, heeft niet noodzakelijk enige notie van fysieke belasting. Sportkwetsuren zijn nochtans vaak hieraan te wijten. We moeten dit probleem alleszins blijven opvolgen.

Minister Bert Anciaux : De heer Van Dijck heeft enkele terechte opmerkingen gemaakt. De VTS heeft in een extra programma en in de nodige ondersteuning voorzien, vooral omdat het nieuwe decreet de vraag nog heeft aangewakkerd. Deze problematiek is trouwens ook aan de orde gesteld tijdens een overleg met de basketbalfederatie.

De heer Van Dijck kan gerust zijn. We volgen dit op de voet. We moeten in een voldoende gedecentraliseerd aanbod aan verschillende cursussen voorzien. Inzake de controles en de subsidies biedt het nieuwe decreet wel degelijk antwoorden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.17 uur.*